

Bilag 2.

Haandværksraadet.

Til Udvalget, der behandler Lovforslagene Nr. 117—118—119.

Vedrørende særligt Lovforslag Nr. 117.

I § 1 bør Ordet i 5te Linie „forrykkes“ forandres til: „forværres væsentligt, uden at Aarsagen hertil er at søge i Branchens Forhold i Almindelighed“, ligesom Slutningen af Paragraffen bør tilføjes Ordene „med Fradrag af de Beløb, der kan forventes tilbagebetalt af de erlagte Skatter“.

§ 2 foreslaar vi helt udgaar, idet vi maa formene, at Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger i sin Bestemmelse i § 3 tilstrækkeligt har taget Hensyn til, at der kan forekomme Situationer, hvor det kan være naturligt at forlange Depositum eller Sikkerhedsstillelse. Hvis man vil beholde § 2, maa vi formene, at det vilde nødvendiggøre, at det nuværende Revisionsudvalg blev suppleret med Sagkyndige inden for de fleste Brancher, idet det ikke vil være let for Ikke-Sagkyndige at afgøre, om hvornaar Forholdene findes at begrunde, hvornaar der bør finde Depositum eller Sikkerhedsstillelse Sted. Vi gaar ud fra, men mener ogsaa, at det bør finde Udtryk i Loven, at der ved Depositum eller Sikkerhedsstillelse tages Hensyn til, at en ikke ubetydelig Del af det Beløb, Tilbagebetalingen skønnes mindst at ville andrage, er erlagt i Skat, som den paagældende faar Krav paa at faa refunderet.

§ 3 i Forslaget foreslaar vi ogsaa udgaar. Vi er meget betænkelige ved, at et Udvalg som det paagældende faar en saa vidtgaaende Beføjelse, som det er at indsætte Administratorer, der skal kunne indgive Begøring om Konkurs, suspendere Selskabets Vedtægter og paaføre den paagældende store Omkostninger paa et Tidspunkt, hvor man endnu ikke ved, hvor stort et Beløb der vil være at tilbagebetale, og hvor meget dette reduceres med som Følge af de erlagte Skatter.

Vi forstaar vel, at man kan have Interesse af at følge de Virksomheder, der her er Tale om, indtil det Beløb, der skal tilbagebetales, er tilbagebetalt, og vi vil finde det naturligt, om man fastslog i Loven, at den paagældende, indtil Tilbagebetaling havde fundet Sted, var pligtig til at give en af Revisionsudvalget udnævnt Person Adgang til Virksomheden og dens Bøger og i øvrigt meddele alle Oplysninger, som den paagældende maatte ønske for at kunne vurdere, om der foregik noget, der udsatte Tilbagebetalingskravet for større Fare, end der hidtil havde foreligget.

Vedrørende samtlige Forslag.

Noget andet er, at naar man i Øjeblikket er ved at forhandle om at foretage Ændringer i de paagældende Love, maa man have i Erindring, at disse Love jo ikke omfatter Personer, som falder ind under Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 eller Lov Nr. 406 af 28. August 1945, men kun et vist Udsnit af Befolkningen, som man har ønsket mer eller mindre skulde tilbagebetale den Avance, de havde haft paa Arbejder for den tyske Værnemagt o. lign., medens man samtidig fritager en Del andre Medborgere, der ogsaa har haft Fortjeneste af denne Beskaffenhed, for en lignende Forpligtelse. Det drejer sig altsaa ikke om Straffelove, men kun om Love, hvor visse Borgere behandles strengere